

ELS RAL·LIS DEL CEC

50 ANIVERSARI

Redacció de textos, fotografia i coordinació: **Josep M. Sala i Albareda**

Col·laboradors: **Josep Abril, Miquel Albert, Pere Bonet, Josep Casanelles, Núria Devant, Jaume Fabrès, Xavi Freixenet, Xavier González, F. Xavier Gregori, Ernest Gutiérrez, Albert Mans, Oriol Montero, Pere Oller, Jordi Pessarrodona, Andreu Rafa, Pere Rodés, Josep Sala Serra, Josep Sicart i Antoni Villena.**

«Han passat els anys, però el record dels companys i les bones hores de preparació de les proves m'han deixat un record d'un món d'ambient muntanyenc que difícilment podré reviure»

J. M. Sala

*Al coll de Montidiego.
XXVIè ral·li, 1984
(vall d'Estós).*

Descendint el pic de Noufons.
(Lè ral-li, 2008).

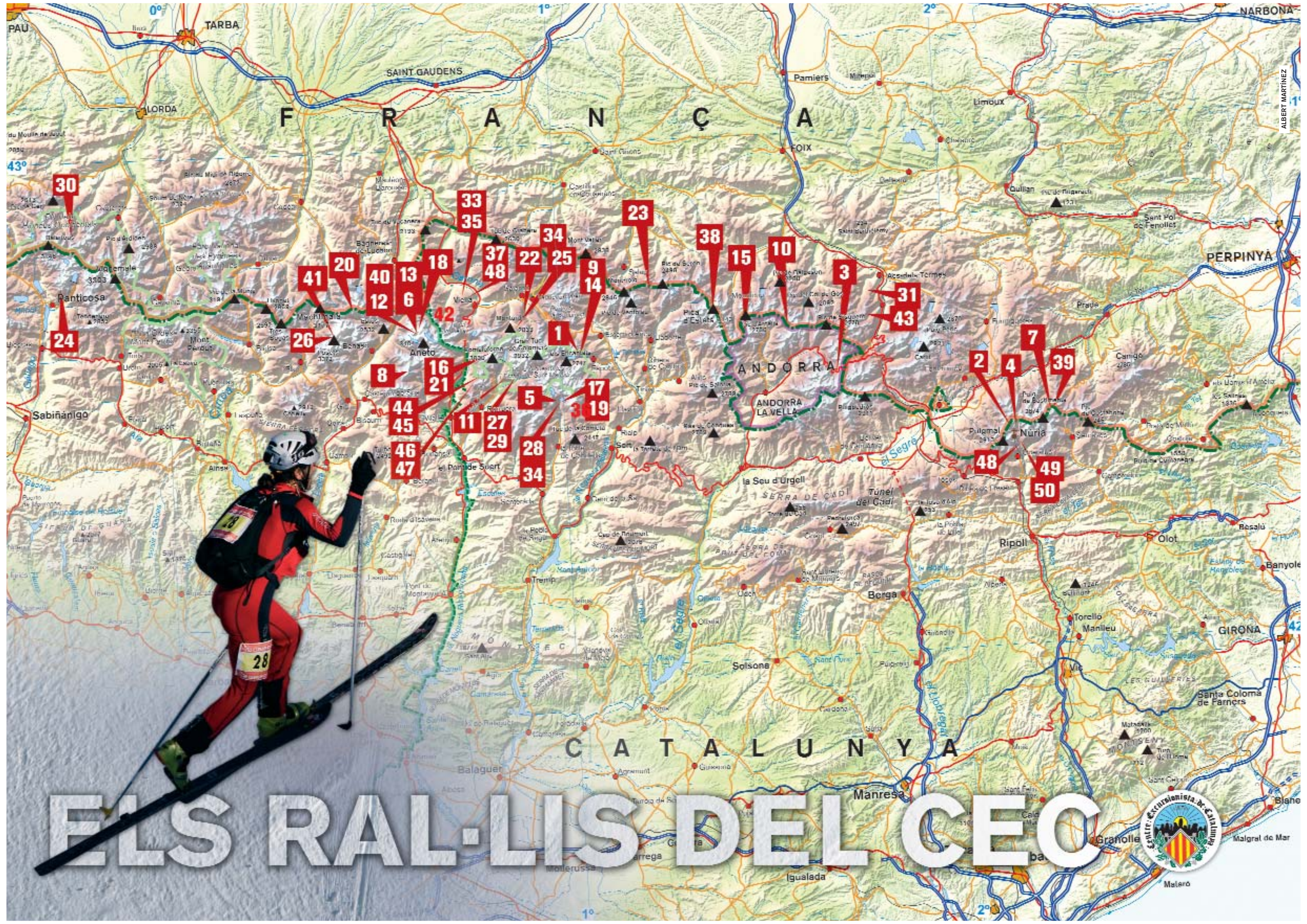
Així és com va néixer el projecte dels ral·lis. Ens inspirava una mica el ral·li que anualment organitzaven, rellevant-se, el club alpí francès i l'italià, que aleshores gaudia d'un gran prestigi

Corria l'any 1958. Feia cinquanta anys de la fundació de la Secció de Muntanya al Centre Excursionista de Catalunya; calia representar el reconeixement que la muntanya, entesa en l'aspecte esportiu, era una de les columnes que havia de permetre la continuïtat i la fortalesa del Centre com a entitat esportiva i cultural. La Secció ho celebrava amb diferents activitats, entre les quals la representació al Palau de la Música Catalana del poema *Nerto* del Nobel occità Frederic Mistral, com a exponent que el Centre i, amb ell, els excursionistes, no renunciaven al component cultural. Alhora, però, es volia celebrar amb una fita esportiva d'un cert relleu. Feia temps que l'Agustí Jolis, aquell home de record inesborrable, no deixava de donar voltes a un projecte que, basant-se en proves muntanyenques que es feien a França o d'a altres països

Al pic Morto
(XIVè ral-li, 1972).

RAL·LIS D'ESQUÍ DE MUNTANYA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA			
EDICIÓ	ANY	LLOC	DATES
I	1959	Hospital de Viella - Espot	27, 28, 29 abril 1959
II	1960	Vall de Núria – Ulldeter – Coma de Vaca	19-20 març 1960
III	1961	Andorra (pic del Cubil-Pessons-Montmelús-Envalira-vall d'Incles	30 abril-1 maig 1961
IV	1962	Vall de Núria	18-19 març 1962
V	1963	Estany Gento-Ref. Josep M. Blanc-Espot	18-19 març 1963
VI	1964	Aneto-Maladeta	1, 2, 3 maig 1964
VII	1965	Ulldeter-Carança	19-21 març 1965
VIII	1966	Cerler (Gallinero-Castanesa)	19-20 març 1966
IX	1967	Sant Maurici-Amitges	30-31 abril 1967
X	1968	Andorra (Comapedrosa-vall del Tristaina	17, 18, 19 març 1968
XI	1969	Vall de Boi (Sant Nicolau)	16 març 1969
XII	1970	Aneto-Maladeta	16, 17, 18 maig 1970
XIII	1971	Maladeta-Aneto-Mulleres	20, 21, 22, 23 maig 1971
XIV	1972	Sant Maurici-Amitges	1, 2 maig 1972
XV	1973	Andorra (Serrera-Estanyó-pic Siguer-Arcalís-Cataverdis)	18-19 març 1973
XVI	1974	Besiberri	17, 18, 19 març 1974
XVII	1975	Vall d'Àssua (Montsent de Pallars)	15-16 març 1975
XVIII	1976	Rallye CAI-CAF-CEC	16, 17, 18 abril 1976
XIX	1977	Cabdella	19-20 març 1977
XX	1978	Massís del Perdiguero	15-16 abril 1978
XXI	1979	Saburedo-Colomers	17-18 març 1979
XXII	1980	Montardo	22-23 març 1980
XXIII	1981	Vall de Cardós	4-5 abril 1981
XXIV	1982	Regió del Marcadau	19, 20, 21 març 1982
XXV	1983	Montardo-Colomers	16-17 abril 1983
XXVI	1984	Vall d'Estós	17, 16, 19 març 1984
XXVII	1985	Gerber-Amitges-Cabanes	16-17 març 1985
XXVIII	1986	Pallassos-Mariolo (Cabdella-Pallars Sobirà)	5-6 abril 1986
XXIX	1987	Conagles-Riu Malo-Besiberri	4-5 abril 1987
XXX	1988	Marcadau	16-17 abril 1988
XXXI	1989	Vall d'Acs (Arieja)	8-9 abril 1989
XXXII	1990	Amitges	21-22 abril 1990
XXXIII	1991	Valls de Ruda, Ratera i Aiguamòg (Vall d'Aran-Pallars Sobirà)	13-14 abril 1991
XXXIV	1992	Montardo-punta Alta	25-26 abril 1992
XXXV	1993	Vall d'Aran (Restanca)	17-18 abril 1993
XXXVI	1994	La Colomina: Cabdella-estany Gento	16-17 abril 1994
XXXVII	1995	Hospital de Viella-Conangles	18, 19 març 1995
XXXVIII	1996	Pica d'Estats	23-24 març 1996
XXXIX	1997	Gra de Fajol-pic de l'Infern	15-16 febrer 1997
XL	1998	La Maladeta	19 abril 1998
XLI	1999	Posets	10-11 abril 1999
XLII	2000	Conangles-Sarraèra	1-2 abril 2000
XLIII	2001	Pic de Nerassol	24-25 febrer 2001
XLIV	2002	Vall de Boi	9-10 març 2002
XLV	2003	Vall de Boi	22-23 març 2001
XLVI	2004	Vall de Boi	27-28 març 2004
XLVII	2005	Vall de Boi	12-13 març 2005
XLVIII	2006	Vall de Núria	12-13 març 2005
XLIX	2007	Vall de Núria	10-11 març 2007
L	2008	Vall de Núria	8-9 març 2008

ELS RAL-LIS DEL CEC

ALBERT MARTINEZ

VALENTI ZAPATER

Així, vam arribar a concretar què seria el ral·li d'esquí d'alta muntanya: una prova per equips de tres persones en la qual la unitat del grup i la companyonia tinguessin una força important

Pujant al coll de Noucreus des de Carançà (Lè ral·li, 2008).

alpí, pogué fer-se a casa nostra. A la directiva de la Secció de Muntanya ens va semblar que havia arribat l'hora de concretar idees, i així és com va néixer el projecte dels ral·lis, inicialment el d'esquí de muntanya i aviat el d'alta muntanya sense neu. En el d'esquí ens hi posàrem en Miquel Albert i jo mateix. Ens inspirava una mica el ral·li que anualment organitzaven, rellevant-se, el club alpí francès i

l'italià, que aleshores gaudia d'un gran prestigi. Del de muntanya se'n va fer càrrec en Lluís Puntís.

L'esquí de muntanya, a casa nostra, en aquells anys, era encara practicat per una minoria d'entusiastes. Cal tenir present el cúmul de circumstàncies que no l'afavorien precisament: dificultat dels desplaçaments, baixa qualitat dels equips, esquís de fusta, fixacions que no permetien grans moviments als peus, roba pesada i de poc abric, botes de cuir que sempre acabaven humitejant-se, etc. Tot plegat feia que calgués un bon xic de voluntat i d'il·lusió per llançar-se a la muntanya hivernal.

Aviat vam reunir un petit equip i vam començar a perfilar-ne la idea. Ens semblava que valia la pena de potenciar-ne l'aspecte formatiu i de coneixement d'una zona determinada, més que no pas fomentar-ne únicament l'aspecte competitiu. Així, vam arribar a concretar què seria el ral·li d'esquí d'alta muntanya: una prova per equips de tres persones en la qual la unitat del grup i la companyonia tinguessin una força important; la interpretació sobre un mapa d'un itinerari marcat fos una prova inexcusable, i el recorregut de l'itinerari assenyalat i els cims per pujar estiguessin dins d'uns temps indicats per la organització. Per posar-hi unes gotes de competitivitat s'establien tres categories de resultats: medalla d'or per als equips que fessin el recorregut —o recorreguts— dins dels temps assenyalats per l'organització, determinats per l'experiència personal d'algú de l'equip organitzador o bé per un recorregut previ per fixar l'horari. Hi havia medalles de plata i bronze pels que ho feien amb uns temps més allargats o haguessin perdut punts per alguna falta establerta en el reglament del ral·li, com ara separar-se exageradament dels components de l'equip o errors en la interpretació del mapa.

Fixades i clares les idees, s'escollí data i recorregut per al primer ral·li d'esquí de muntanya. La data seria la Setmana Santa del 1959, que s'esqueia a la darrera d'abril, i el recorregut aniria de l'hospital de Viella a Espot, passant pel refugi Ventosa i Calvell, el coll de Contraig, l'estany Llong, el portarró d'Espot i Sant Maurici.

Es va fer un xic de propaganda convidant les entitats excursionistes amb l'edició d'un fulletó amb les bases de la prova i un croquis de l'itinerari. Amb tota la il·lusió del món es posà en marxa el ral·li.

L'organització interna preveia: el trasllat dels participants al punt d'origen i la tornada; la pernотació i avituallament en els finals d'etapa; els controls de pas en els punts importants de l'itinerari com ara colls o cims; el control de final d'etapa per anotar temps i possibles anomalies, i finalment un equip escombra que tancava el recorregut i podia donar ajuda en cas de necessitat.

Tot això suposava un bon grup de persones disposades a sacrificar-se (evidentment un sacrifici acceptat amb gust) perquè el ral·li pogués ser una realitat. Afortunadament, l'entusiasme va ser encomanadís i no ens va faltar l'ajut dels companys i amics per cobrir sobradament els llocs necessaris.